

6. Ассоциация автопроизводителей Украины: Статистика [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ukrautoprom.com.ua/statistika/statistika-2016>
7. Виробництво авто в Україні скоротилось на 96%: 7 квітня 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.volynnews.com/news/auto/vyrobnnytstvo-avto-v-ukrayini-skorotylosia-na-96/>
8. Еще один шаг на пути к ликвидации отечественного автомобилестроения: Ассоциация автопроизводителей Украины [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ukrautoprom.com.ua/eshhe-odin-shag-na-puti-k-likvidacii-otchestvennogo-avtomobilstroeniya>
9. Кривоконь, О.Г. Стратегія та перспективи розвитку легкового автомобілебудування в Україні [Текст] / О.Г. Кривоконь, А.І. Бондаренко // Автомобильный транспорт. – 2012. – Вип. 30. – С. 23 – 28.
10. Украинский государственный классификатор товаров и услуг: Продукція автомобілебудування [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://classificators.ru/?c=34>

Отримано 27.08.2016

УДК 330.101.8

Олександр ПИЖИК

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ ЯК ВИРІШАЛЬНИЙ КРОК ДЛЯ ВИХОДУ НА ЗОВНІШНІ РИНКИ

***Резюме.** На фоні нового етапу технологічної революції і змін у технологічних укладах розглянуто процес імплементації Європейської системи технічного регулювання в українську економіку, змін у впровадженні нової політики стандартизації виробів і послуг для успішного виходу на зовнішні ринки. Грамотне введення змін сприяє запуску механізму реабілітації економіки держави, виходу різних галузей на нові рівні та ринки, зокрема ринки Європейського Союзу, а створення відповідних організацій сприятиме м'якшому та коректнішому процесу інтеграції України в систему стандартизації, контролю якості та відповідності, її у загальному економічну систему Європейського Союзу.*

***Ключові слова:** імплементація, Європейська система технічного регулювання і її принципи, технологічна революція і технологічні уклади, Українська система технічного регулювання, зовнішні ринки.*

Olexandr PYZHYK

IMPLEMENTATION OF THE EUROPEAN SYSTEM OF TECHNICAL REGULATION IN UKRAINE AS A CRUCIAL STEP FOR ENTERING FOREIGN MARKETS

***Summary.** The article on the background of the new phase of technological revolution and changes in the technological structure the process of implementation of the European system of technical regulation in the Ukrainian economy, changes in the implementation of the new policy of product and services standardization for successful entry into foreign markets is discussed. Proper introduction of changes contribute the launch of rehabilitation mechanism of the country economy, entry different sectors of industry on new markets, including EU markets, and creation of the special organization promote softer and correct process of Ukrainian integration in to the system of standardization, quality control and compliance, and in the overall economic system of European Union.*

***Key words:** implementation, European system of technical regulation and its principles, technological revolution and technological structure, Ukrainian system technical regulations, foreign markets.*

Постановка проблеми. Одним із важливих напрямків у економічній політиці України є виконання прийнятих на себе зобов'язань по імплементації Угоди про асоціацію Україна – ЄС. Важливим напрямком такої діяльності є запровадження

принципів Європейської системи технічного регулювання для докорінного покращення усіх параметрів продукції, яка виробляється, та надання послуг. Ця величезна робота з розроблення і прийняття нових правових та економічних правил і нормативів закладає основу для зміцнення економічного потенціалу України і відходу від сировинного розвитку економіки до високотехнологічних процесів з високою додатковою вартістю, що створює стимули стійкого виходу на зовнішні ринки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В економічній літературі цим проблемам присвячено чимало публікацій. Серед фундаментальних досліджень виділяються роботи Віткіна Л.М., Шніпко О.П., Хімічевої Г.П., Гейтса В.М., Гальчінського А.І., Гайдуцького П.М., Гінзбурга Л.Д., Бичковського Р.В., Столярчук М.В., Гомулки П.Р.; «Угода про Асоціацію між Україною та Європейським союзом» (текст), закони Верховної Ради, постанови та розпорядження кабінету міністрів України; періодичні видання в журналах «Стандартизація, сертифікація, якість», «Foreign Affairs Chronicles», «Програма модернізації України» у двох книгах: 1. «Україна від кризи до економічного зростання»; 2. «Віхи завтрашнього дня», підготовлених Спілкою роботодавців і профспілками України.

Мета статті – дослідити роль імплементації Європейської системи технічного регулювання в Україні.

Виклад основного матеріалу. У кожній країні в результаті особливостей її розвитку формується власний соціально-політичний, економічний і технологічний уклад, який характеризується поєднанням рівня розвитку продуктивних сил, у першу чергу, знаряддям виробництва, видів енергетики, вдосконаленням форм власності, фінансів, умов сполучення та комунікацій.

Перша четверть 21 століття характеризується розвитком четвертої промислової революції. Цей висновок знайшов підтвердження в січні 2016 року на міжнародному форуму в Давосі (Швейцарія). Потужні зміни в світі відбулися завдяки перемогам людства при допомозі пари, потім – електрики, а нині відкрита дорога до електроніки та цифрових технологій. Відтепер почався новий етап цієї революції – людство стоїть на порозі глобальних економічних, політичних і соціальних змін.

Технології не тільки об'єднують існуючі джерела праці й капіталу, але призводять до створення нових машин, автоматизації, комп'ютерних систем та ін., використовуючи значну частину людської праці, створюючи додатковий капітал. Переможцями у цій конкуренції стають не ті, хто використовує дешеву робочу силу, і не ті, хто просто володіє звичайним капіталом, а ті, хто здатний на інвестиції й створення нового продукту, нових послуг і бізнес-моделей.

Людство пройшло кілька стадій технологічного укладу як основної умови свого розвитку. Світова наука визначає вже 7 укладів розвитку країн. Перші два відносяться до ранніх стадій розвитку людського суспільства, а третій уклад передбачає існування добувної, металургійної промисловості, енергетики, широкого споживання природних ресурсів. До четвертого укладу відносять хімічну, нафто-хімічну, машинобудівну, легку, харчову, деревообробну промисловості. До п'ятого укладу – виробництво електричного та електронного обладнання, а саме головне, виробництво комп'ютерів, програмного забезпечення, оптики, біотехнологій, робототехніки, безпілотних і космічних апаратів. Шостий уклад включає розроблення нанотехнологій, генної та клітинної індустрії. Американські вчені визнали, що через кілька десятків років заявиться сьомий уклад – керована людська свідомість як продуктивна сила.

Для української економіки за даними ЦСУ за обсягом реалізованої продукції розвиток в 2014 р. припадав на третій уклад – 51,4%; на четвертий – 46,5%; на п'ятий – 2,1% [1].

Проведений аналіз свідчить, що для підвищення конкурентоздатності української економіки необхідно створити усі умови для розвитку 5 і 6 укладів. Приділяючи увагу проблемам внутрішньої економічної політики, Україна розвиває участь у міжнародних стосунках пам'ятаючи, що внутрішня і зовнішня політика – це дві сестри однієї матері-держави.

Реформування системи технічного регулювання Україна розпочала ще у 2001 році в початковому періоді переходу від адміністративно-командної до ринкової економіки. Цей процес продовжується протягом усіх інших років. На початку 2007 року розпочалися переговори між Україною та ЄС про укладання угоди про асоціацію. У травні 2008 року Україна була прийнята в Світову організацію торгівлі (СОТ), а 30 березня 2012 року проект угоди про асоціацію було парафоровано. Стало очевидним, що після підписання усіх документів для України виникла необхідність модернізації економічної моделі через підвищення конкурентоспроможності Української продукції і послуг на світових ринках. Стало зрозумілим, що стара економічна модель сировинного гатунку в умовах глобальних світових змін не може працювати.

Усе це призвело до постановки широкомасштабного реформування усіх соціально-економічних відносин в Україні. Виникла потреба системних реформ у суспільстві. Однією з ланок необхідних змін стало створення умов для виробництва і випуску конкурентоздатної продукції та її реалізації.

З першого січня 2016 року розпочалася дія Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. На порядок денний постало питання про практичну реалізацію положень Угоди.

Український уряд та Міністерство економічного розвитку, запроваджуючи положення угоди «Про асоціацію» провело значну роботу з перебудови структури економічних відносин у сфері зовнішньої торгівлі. У статті 54 Угоди про асоціацію Україна підтверджує свої права й обов'язки відповідно один до одного в рамках Угоди з технічних бар'єрів у торгівлі з СОТ.

Україна, розпочавши реформу технічного регулювання, чітко зорієнтувалася на систему Європейського Союзу. Аналіз системи технічного регулювання Європейського Союзу відрізняється від інших країн завданням побудови єдиних принципів для усього співтовариства. Шлях був вибраний на уніфікацію (гармонізацію) технічного регулювання як основний принцип забезпечення вільного пересування товарів, капіталу, робочої сили та різноманітних послуг.

Вважаючи недоцільним розробляти стандарти для багаточисельної номенклатури товарів Євросоюз вибрав шлях розроблення директив для тих чи інших груп товарів чи послуг з відповідними вимогами до якості, надійності й безпеки продукції.

У Євросоюзі технічне регулювання здійснюється трьома органами:

1. Європейським комітетом зі стандартизації;
2. Європейським інститутом телекомуні-каційних стандартів;
3. Європейським комітетом з електротехнічних стандартів.

Практика довела, що на відміну від ряду держав, наприклад США та інших країн американського континенту, у Євросоюзі органи з технічного регулювання централізовані й існують як загальноєвропейські, так і національні системи. У разі розроблення загальноєвропейських директив інші країни припиняють розроблення національних стандартів. Верховенство належить загальноєвропейським директивам, а національні стандарти діють як у своїй країні, так і за її межами й у відсутності загальноєвропейських директив. До особливості тенденцій з технічного регулювання треба віднести те, що в багатьох європейських країнах відсутні єдині комплексні акти. Лише в окремих галузях (зв'язок, оборонні предмети) існують систематизовані акти.

У Євросоюзі відбудована модель технічного регулювання у трьох рівнях (див. табл. 1).

Таблиця 1

Модель технічного регулювання в Євросоюзі

Table 1

Model EU technical regulations

Етапи	Що приймається	Хто виконує
1	Загальний закон або постанова вищого органу влади	Уряд для різних сфер діяльності
2	Урядові постанови	Міністерства або відомства
3	Постанови міністерств або відомств	Безпосередні розробники технічних регламентів

Дослідження проведені автором показали, що при розробленні загальноєвропейських і національних технічних регламентів обов'язково керуються висновками Міжнародної організації стандартизації (International Organization for Standardization), Міжнародної електротехнічної комісії (International Electrotechnical Commission), Міжнародним телекомунікаційним союзом (International Telecommunication Union) та рядом інших.

Технічні регламенти, як нормативні акти, у Євросоюзі будуються за двома напрямками:

1 – Стандарти з усіма деталями і специфікаціями, а також створення органів, які забезпечують нагляд за продукцією та послугами.

2 – Директиви, в яких в основному формуються принципи технічних рішень і вимог до безпеки продукції та послуг.

Другий напрямок набрав у сучасних умовах більше результативності в силу своєї поліваріантності вибору дій.

Ще слід зауважити, що для федеральних «держав» існує дворівнева система технічного регулювання: для федерації і для регіону (тобто національні й регіональні). В той же час існує багато різноманітностей в окремих країнах.

Для українських реалій характерна організація централізованої системи технічного регулювання під безпосереднім керівництвом Мінекономрозвитку й інших виконавчих органів центральної влади. Саме на ці органи було покладено завдання з імплементації Європейської системи технічного регулювання.

На підставі проведеного дослідження можна визначити для українських реалій такі основні принципи державної політики у сфері технічного регулювання:

1) забезпечення участі фізичних та юридичних осіб у розробленні нормативних документів та вільного вибору ними стандартів, якщо інше не передбачене законодавством;

2) відкритість, прозорість і доступність процедур стандартизації й оцінювання відповідності;

3) дотримання міжнародних та європейських правил і процедур у сферах стандартизації та оцінювання відповідності, пріоритетність прямого впровадження міжнародних та регіональних стандартів;

4) забезпечення повного та всебічного інформування усіх зацікавлених сторін за різними умовами;

5) координація дій органів виконавчої влади, розмежування повноважень та уникнення дублювання.

Український уряд, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, запроваджуючи положення Угоди про асоціацію провело значну роботу з перебудови структури економічних відносин для сфери зовнішньої торгівлі. У статі 54 Угоди про

асоціацію Україна підтверджує свої права й обов'язки у рамках Угоди по технічних бар'єрах у торгівлі з СОТ.

Розглядаючи діяльність КМ України, особливо за період 2014 і початку 2015 рр. З виконання програми [2] з реалізації угоди Україна – ЄС та схвалення постановою Верховної Ради [3] проведена значна робота із реформування системи технічного регулювання України. Кабінет міністрів України у 2015 році скасував 15773 [4] ще радянських державних стандартів і почав поступовий перехід до Європейської системи стандартизації, заснованої на застосуванні технічних регламентів і добровільному використанню стандартів.

1. Завданням цього першого етапу реформування Системи технічного регулювання було законодавче забезпечення переходу на Європейські стандарти і процедури. Завданням нового етапу реформи стало зняття зайвих бар'єрів для доступу українських товарів і послуг на міжнародні ринки.

2. Водночас треба мати на увазі, що відмова від технічних норм, прийнятих у СНД, їх адаптація до стандартів ЄС за явно завищеними російськими підрахунками обійдуться українській економіці у найближчі 10 років у 165 млрд. євро [5]. Якщо такі суми хоч якось відповідають дійсності, то ці витрати є серйозною перешкодою процесу Європейської інтеграції, якщо не знайти нові джерела фінансування.

Практика застосування нових технічних регламентів і добровільного використання стандартів відкриває додаткові можливості для бізнесу, так як знімає обмеження на розроблення умов випуску товарів і послуг. Стандарти передбачають усі деталі продукції, яка випускається, а технічні регламенти вимагають в основному безпеку продукції, її санітарні й екологічні норми, залишаючи виробникам вирішувати конструктивні деталі. Водночас виробники повинні приділити особливу увагу до виконання державних стандартних норм і правил продукції та послуг.

Велику роль у процесі модифікації українських реалій в системі технічного регулювання відіграла ціла низка законодавчих та виконавчих актів протягом 2001 – 2015 років [6]. Одним із державних актів у 2002 році було створено єдиний та незалежний національний орган з акредитації – Національне агентство з акредитації України (НААУ). Необхідно відзначити, що значним прогресом у розвитку світової торгівлі й участі в цьому процесі України стало прийняття у 2014 році нової багатосторонньої Угоди СТО – УСПТ – Угода зі спрощення процедур торгівлі. Це дало можливість, за підрахунками міжнародних експертів, сприяти скороченню термінів проведення експортно-імпортних операцій і їх витрат для України майже на 14%.

Реалізація цієї Угоди вимагає від української сторони запровадження стандартизації і гармонізації торгових процедур по шляху від продавця до покупця запровадженням автоматизації режимів.

Усі ці дії зі спрощення експортно-імпортних операцій згідно з вимогами УСПТ потребують постійного управління, що диктує створення спеціального національного бюро з цих питань.

Низка реорганізацій виконавчої влади з технічного регулювання призвела до передоручення основних функцій у цій сфері Мінекономрозвитку, а в 2011 році була створена Державна інспекція України з питань захисту прав споживачів, що здійснює державний ринковий нагляд за дотриманням технічних регламентів, стандартів, норм і правил.

Змін у технічному регулюванні в Україні проведено чимало, але не зважаючи на певний прогрес виникла потреба у новій стратегії розвитку системи технічного регулювання України аж до 2018 року, яка б відкривала нові можливості з урахуванням вимог Європейського співтовариства.

Реформування окремих сфер технічного регулювання, що проводились в Україні протягом останніх 10 років, заклало лише основу для розроблення такої нової стратегії, метою якої є модернізація усієї економічної моделі України, і, як результат, через підвищення конкурентоздатності українських товарів і послуг виходу на світові ринки. У цьому контексті Європейська інтеграція розглядається як стратегічний орієнтир зовнішньої і внутрішньої економічної політики України.

Нова стратегія системи технічного регулювання розроблена Мінекономрозвитку України з розрахунком втілення її до 2018 року. «Метою реалізації Стратегії, – як визначено в урядових документах [1], – є модернізація економіки України та забезпечення конкурентоспроможності української продукції шляхом поступової інтеграції її позицій на світових ринках через визнання Української системи технічного регулювання на Європейському та міжнародних ринках» [2]. Як зазначається в урядових документах, нова система технічного регулювання повинна відповідати потребам сучасної ринкової економіки гарантувати безпеку продукції, забезпечувати ефективність регуляторних процесів, усувати технічні бар'єри в торгівлі й сприяти інтеграції України у міжнародне середовище. Впровадження реформи системи технічного регулювання може бути успішним за умов поєднання інтересів ключових гравців:

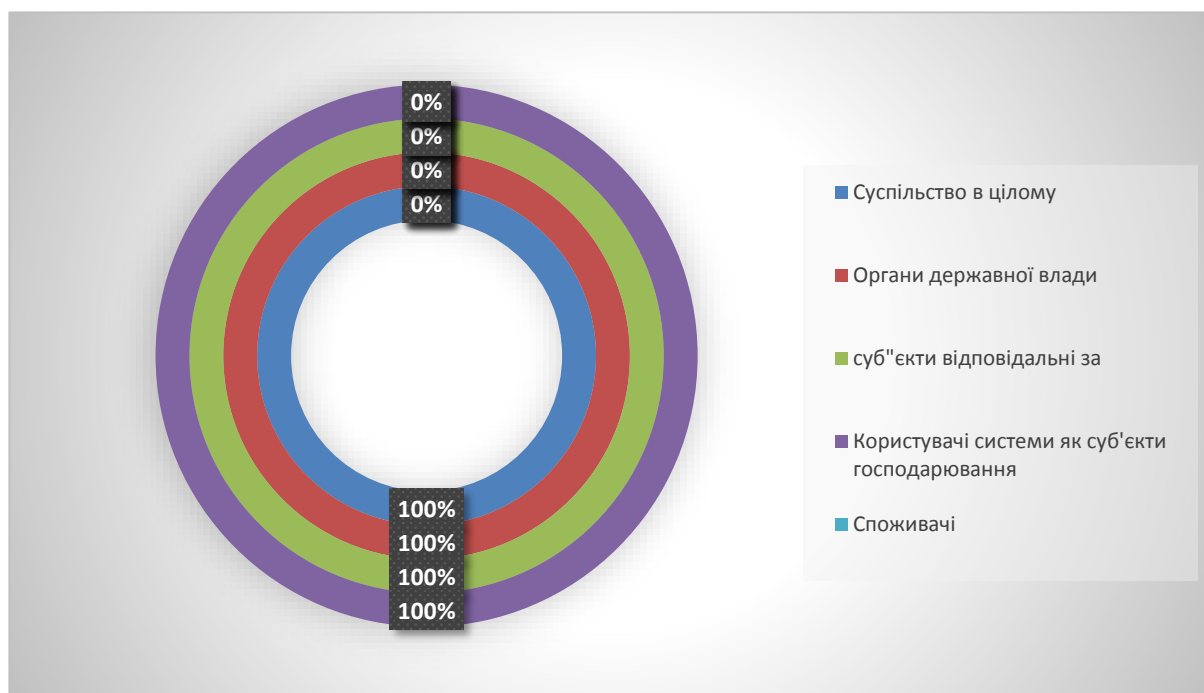

Рисунок 1. Ключові суб'єкти реформи технічного регулювання

Figure 1. Key reform subjects of technical regulation

Нова Система технічного регулювання, як свідчать урядові документи, передбачає :

- Оновлення значної кількості державних актів, направлених на встановлення відповідних вимог у технічних регламентах та національних стандартах.
- При їх встановленні обов'язкове врахування темпів розвитку новітніх технологій.
- Адаптація Українського законодавства у сфері технічного регулювання до вимог ЄС, скасування старих стандартів і прийняття європейських і національних,

усунення дублювання у сфері державного нагляду за відповідністю продукції, посилення матеріально-технічної бази органів контролю.

- Розширення участі суб'єктів системи технічного регулювання у Європейських Міжнародних форумах та заходах, забезпечивши інтеграцію системи обміну інформації у сфері державного ринкового нагляду.

- Визначення сфер законодавства України, які необхідно гармонізувати із законодавством ЄС.

- Для усунення можливих технічних бар'єрів у торгівлі, спрямування зусилля на усунення дублюючих вимог і подальше вдосконалення та оптимізацію діяльності органів державної влади.

- Підписання нових угод у відповідних секторах з метою визначення результатів роботи з оцінювання відповідності, проведені в Україні на Європейському та міжнародному рівнях, просування на світових рівнях Української продукції.

- Здійснення фінансового забезпечення реалізації стратегії за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів у рамках міжнародних договорів та фінансування програм секторальної бюджетної підтримки ЄС, його технічної допомоги програм галузевої підтримки, які фінансуються ЄС та іншими джерелами.

Урядовий документ підбиває підсумок очікуваних результатів від реалізації Стратегії:

- Захищає український ринок від небезпечної та неякісної продукції.
- Підвищує конкурентоспроможність української продукції та сприяє інноваційному розвитку.

- Здійснює безпечність продукції та посилення захисту інтересів споживачів за рахунок ефективного державного ринкового нагляду.

- Виводить на ринок ЄС українську продукцію та послуги на умовах ЄС. Доля експорту з України в ЄС у загальному українському експорті зросла за 2000 – 2015 роки з 31% до 33%, а безпосередня доля експорту України у ЄС у загальному імпорті ЄС – з 0,2 до 0,3%. Імпорт з ЄС в Україну у загальному українському імпорті збільшився з 29 до 42%.

- Створює нові та закріплює існуючі робочі місця.

- У результаті адаптації сфери технічного регулювання передбачення зростання народного добробуту в межах від 2% до 5% ВВП, а за наявності ефекту динамічного інвестування – до 10% ВВП [7].

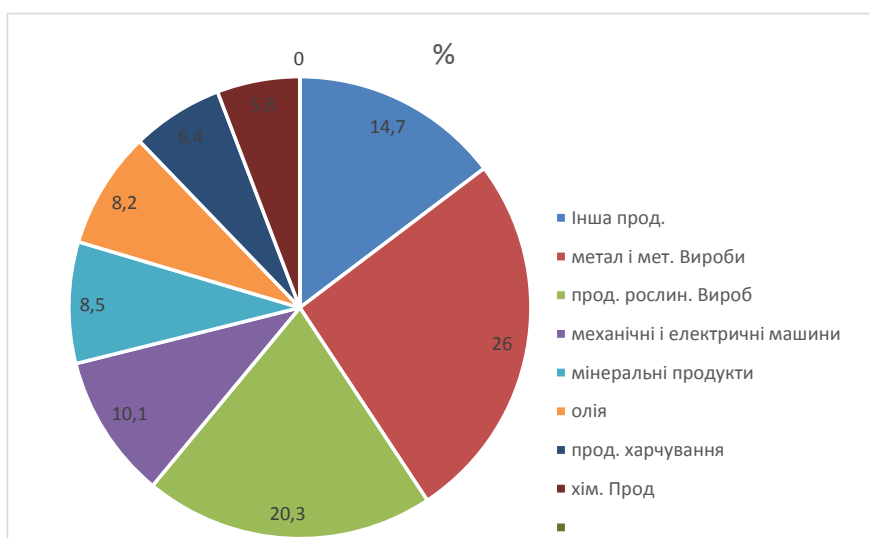

Рисунок 2. Товарна структура українського експорту

Figure 2. Ukrainian export structure

Усі ці заходи щодо реалізації Стратегії розвитку системи технічного регулювання обґрунтовані у плані дій аж до 2018 року, а загальну координацію діяльності у реалізації Стратегію здійснюватиме Мінекономрозвитку України [1].

Ці та інші напрямки у модернізації української економіки поставили надзвичайно складне завдання не тільки як можна більше і якісніше виробити різноманітної продукції та запропонувати нові послуги, але й потрапити на глобальний міжнародний ринок з продуктом високої додаткової вартості.

За даними Всесвітнього банку, а також Всесвітнього економічного форуму, значне зниження собівартості продукції та подолання різноманітних бар'єрів у міжнародній торгівлі суттєво збільшує глобальний ВВП.

У кожній країні свої торговельні процедури для здійснення експортно-імпортних операцій, але для країн СОТ існують загальні умови й правила для подолання торговельних бар'єрів і Україна як член СОТ повинна їх дотримуватися.

Аналіз товарного експорту України свідчить, що й далі продовжується експлуатація сировинної економіки. Імплементация Європейських правил з технічного регулювання закладає лише основи для створення нової економіки, економіки технологічного прориву і нової стратегії експортної політики України. Згідно з планом модернізації української економіки, що розроблено Федерацією роботодавців і профспілок України [1], необхідно зосередити увагу на реалізації нової експортної політики, яка б поєднувала в собі різні напрямки діяльності держави й бізнесу [8].

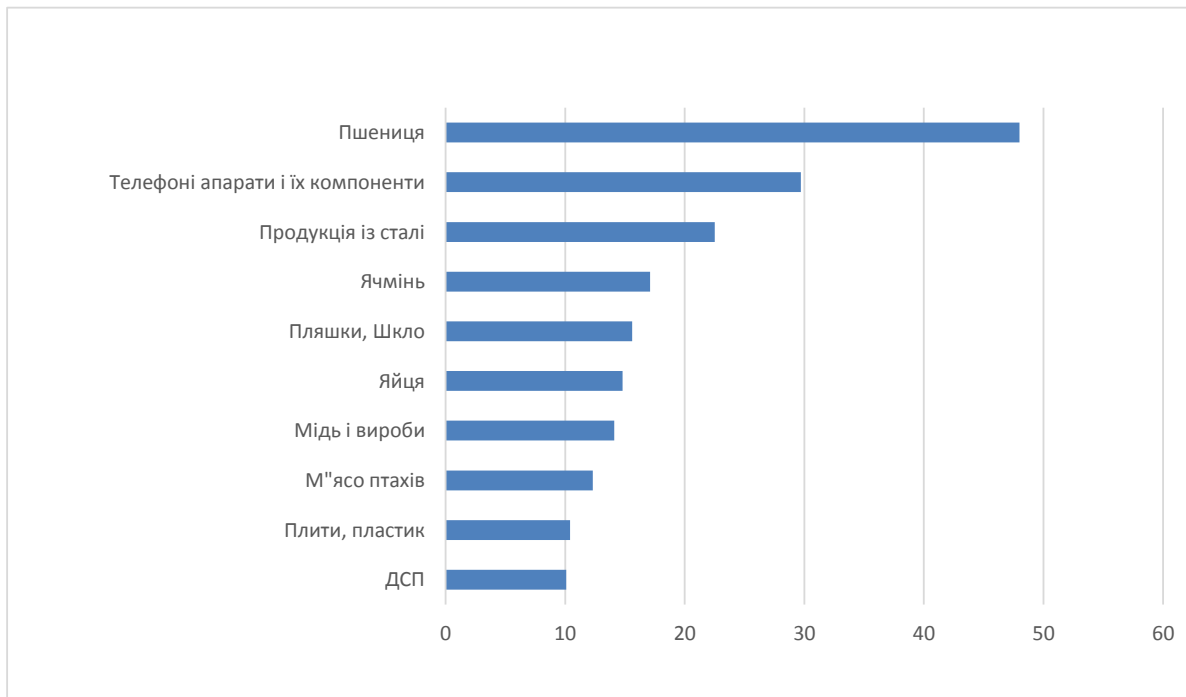

Рисунок 3. Топ 10 товарів з України в ЄС (обсяг експорту в 2015 р. у млн.дол. США за даними держкомстату України)

Figure 3. Top 10 goods from Ukraine to EU

Мінекономрозвитку і торгівлі приступило до розроблення проекту Національної експортної стратегії України, в якому повинна бути поставлена мета діяльності держави з визначення перспектив, основних проблем і необхідних дій для розвитку вітчизняного експорту. Для цього потрібно підготувати і прийняти державну нормативно-правову

базу для створення власної системи кредитування і страхування експортерів, визначення перспективних ринків, розпочати організацію нових торгових представництв у ЄС, СОТ, США, Китаю, Німеччини, Туреччини, а також, у деяких країнах Азії та Африки. Це дало б можливість замінити втрачені ринки Росії. Для виконання цих завдань, на думку автора, було б доцільно створити незалежне Експортно-кредитне агентство України (НЕКАУ).

Країни Євросоюзу за останні роки стали значними торговельними партнерами України. Доля цих країн у зовнішньоторговельному обороті товарів та послуг за період по вересень 2015 року досягла 36,5%, що вдалося досягти за рахунок експорту продукції агропромислового комплексу та харчової промисловості.

Але розраховувати на швидкий прогрес у торгівлі з ЄС протягом найближчого часу без значної підготовки буде надзвичайно важко саме тому, що потреби ЄС в імпорті товарів є своєрідними, а кон'юнктура ринку України поки що обмежена, але рухатися в цьому напрямку життєво необхідно.

В першу чергу, треба звернути увагу на перебудову державної допомоги як великому, так і середньому бізнесу. У цьому напрямку потрібно повне реформування цієї підтримки на основі принципів Європейського співтовариства, де закладені загальні установи горизонтальної допомоги для рівних конкурентних умов. В той же час, залишити за вищими державними органами України право вертикальної підтримки з виробництва експортної продукції. З цією метою, на нашу думку, було б доцільним створити Спеціальний державний експортний фонд (СДЕФ), який би здійснював фінансово-експортну політику України.

Висновки. Підписання угоди Україна – ЄС поставило перед Україною необхідність повної модернізації економіки, враховуючи вимоги нової 4 фази технологічної революції і нового укладу економічних принципів діяльності.

Одним із важелів цієї модернізації є імплементація принципів і методів створення нової системи технічного регулювання України з метою докорінної заміни вектора економічного потенціалу і ширшого виходу на міжнародні ринки.

Проаналізовано і вивчено принципи Європейської системи технічного регулювання і їх впливу на українські реалії, розглянуто діяльність центральних органів виконавчої влади з переходу від минулих, ще радянських стандартів на сучасні Європейські принципи вироблення продукції і надання послуг. Розглянуто євромоделі розроблення технічного регулювання. Автором визначено основні принципи державної політики у сфері технічного регулювання України. Проаналізовано фінальний пакт документів Кабінету Міністрів України, необхідних для завершення першого етапу реформ системи технічного регулювання, де було запроваджено обґрунтування переходу на Європейські стандарти і процедури.

З метою концентрації фінансових ресурсів для зростання експортного потенціалу України пропонується створити незалежне експортно кредитне агентство України (НЕКАУ) з широкими повноваженнями.

В процесі здійснення державної допомоги бізнесу і для постійної регуляції цих процесів створити Спеціальний державний експортний фонд (СДЕФ) для забезпечення фінансової політики експорту.

Conclusions. Signing the agreement EU-Ukraine has put on the agenda the need for Ukraine to complete the modernization of the economy considering requirements of phase 4 of technological revolution and establishing new ways of economic principles.

One of the levers of modernization is the implementation of the principles and methods needed to create a new system of technical regulation in Ukraine, to radically replace the vector of economic potential and therefore, have a greater access to international markets.

The author analyzed and studied the principles of the European system of technical

regulations and their impact on Ukrainian realities, examined the activities of central executive authorities on the transition from the past, considering even Soviet standards on modern European principles to develop products and services.

Euro models of developing technical regulations are considered. The author defined the basic principles of state policy in the sphere of technical regulation for the first phase of the reform of technical regulation, which introduced a justification transition to European standards and procedures.

To concentrate financial resources in order to increase the export potential of Ukraine the author proposed to create Ukraine Independent Export Credit Agencies (UIECA) with broad powers.

In the process of state aid to businesses and for constant regulation of these processes the author offered to create a Special State Export Fund (SSEF) to provide export financial policies.

Використана література

1. За даними ЦСУ [Електронний ресурс]. «Технічна структура України».
2. Програма діяльності Кабінету Міністрів України № 695 від 09.12.2014 р.
3. Постанова Верховної Ради України № 26 від 11.12.2014 р.
4. Стандартизація, сертифікація, якість. – № 6. – 2015. – С. 58.
5. FOREIGN AFFAIRS CHRONICLES. – № 3 – 4. – 2014. – С. 24.
6. Закон України «Про приєднання України до Угоди про прийняття єдиних технічних приписів колісних транспортних засобів пересування...» від 10.02.2000 № 1448-III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1448-14>.
7. Закон України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» від 17.05.2001 № 2407-III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2407-14>.
8. Закон України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» від 02.12.2010 № 2735-VI. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2735-17>.
9. Закон України «Про внесення змін до деяких законів України що до відміни реєстрації декларації про відповідальність» від 2.12.2012.
10. Закон України «Про внесення змін до деяких законів «Про стандартизацію» від 5. 06.2014. № 1315 – VII.
11. Гайдучкий, П. М. Дзеркало тижня. – № 10. – 09.03.2016 р. – С. 4.
12. Україна від кризи до економічного зростання // План модернізації України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://modernization.fru.org.ua>.
13. Угода про Асоціацію між Україною та Європейським союзом» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>.
14. Шнипко, О.П. Технічне регулювання та інновації [Текст] / О.П. Шнипко, Л.М. Віткін // Стандартизація, сертифікація, якість. – № 6. – 2007. – С. 3 – 11.
15. Бичківський, Р.В. Метрологія, стандартизація, управління якістю і сертифікація: підруч. для вищ. навч. закл. [Текст] / Р.В. Бичківський, П.Г. Столярчук, П.Р. Гамула; Нац. ун-т «Львів. Політехніка». – 2-е вид., виправл. і доповн. – Л., 2004. – 559 с.
16. Гальчинський, А.І. Реформи ЄС – справді питання сьогоденного порядку денного [Текст] / А.І. Гальчинський // Дзеркало тижня. – № 3. – 30.01.2016 р. – С. 6.
17. Гінзбург, М.Д. Щодо концептуальних засад прийняття іноземних документів зі стандартизації як національних нормативних документів України [Текст] / М.Д. Гінзбург, Л.Л. Овчаренко, А.М. Клюнь // Стандартизація, сертифікація, якість. – № 3. – 2015.
18. Абромавічус, А. Перехід від старої системи з обов'язковими ГОСТами до європейської моделі технічного регулювання [Текст] / А. Абромавічус // Стандартизація, сертифікація, якість. – № 6. – 2015. – С. 58.

Отримано 05.05.2016